

کینچاه، مهد فوتچل جهان

آشنایی با رشته ورزشی فوتچل که در شمال کشورمان طرفداران زیادی دارد و حتی توجه رسانه های خارجی را هم جلب کرده است؛ در کنار گفت و گوبا قهرمان ۵ دوره این مسابقات

عکس: ه. ا. ایسنا فارس

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

همه ما خاطره هایی از گل بازی در دوران کودکی به یاد داریم، جایی که کمی آب را خاک قاطی می کردیم و همیشه تلاش داشتیم تا یک چیزی با این گل ها در دست کنیم! اگر خوب یادتان باشد، بعد از چند دقیقه بازی، این گل ها بد جوری به دست هایمان می چسبید به طوری که نمی توانستیم انگشت هایمان را تکان بدهیم. حالا تصور کنید که بخواهید در گل، فوتبال بازی کنید، بدوید، توپ را شوت کنید، در بیل بزنید و... شرایط سختی به نظر می رسد اما چند سالی می شود که تصاویر فوتبال بازی کردن جوانان شمال کشورمان در شالیزارهای پر از

گل در خبرگزاری ها و شبکه های اجتماعی، مورد توجه قرار گرفته و پربازدید شده است. مسابقاتی هم در همین زمینه شکل گرفته که آوازهاش جهانی شده است. جام فوتچل یا همان فوتبال در شالیزار که هر سال در روستای کینچاه استان گیلان برگزار می شود، نگاه های زیادی را به خودش جلب کرده است، روستایی که مردمش با کمترین امکانات یک بازی پر نشاط برگزار می کنند. در پرونده امروز زندگی سلام، علاوه بر معرفی این بازی، تاریخچه، قوانین و... این ورزش با بازبینی صحبت خواهیم کرد که در تمام ۵ دوره این مسابقات که تا امروز برگزار شده، با ۳ تیم متفاوت قهرمان شده است.

شروع یک همدلی برای انجام کاری طاقت فرسا

برگزاری جام فوتچل یا همان فوتبال در شالیزار از پنج سال پیش کلید خورده است. البته قبل از آن هم هر سال بار سیدن فصل نشا کاشتن بذر برنج) جوانان هر روستا در مازندران در یک زمین کشاورزی دور هم جمع می شدند و یک تیم فوتبال تشکیل می دادند. ۵ سال پیش یکی از بزرگان روستای کینچاه با جوانان روستا که بیشترشان علاقه مند به این رشته ورزشی بودند، همفکری کردند تا برای این که قبل از آغاز فصل نشا در شالیزارها نشاط در بین مردم ایجاد شود، اقدامی کنند. این همفکری سبب شد در نهایت تصمیم بگیرند که مسابقات فوتبال در شالیزار را پایه ریزی و سال ۹۶ اولین دوره آن را برگزار کنند تا این مسابقات در سنت گیلان بماند. به گفته اهالی روستای برگزاری این مسابقات شروع یک همدلی برای انجام کاری طاقت فرسایی همان کاشتن بذر برنج است. این مسابقات سال اول با چهار تیم برگزار

رقابت ۳ دقیقه ای ۲ تیم ۵ نفره

رشته ورزشی فوتچل تا چند سال پیش که جوانان زیادی بازی می کردند، قوانین خاصی نداشته و فقط جنبه سرگرمی داشته است، اما وقتی اهالی روستای کینچاه تصمیم می گیرند تا برای تیم قهرمان، جام در نظر بگیرند و نشاط را بین جوانان روستا و خانواده هایشان برپا کنند، شرایط متفاوت می شود. هم اکنون قوانین این بازی تقریباً مانند فوتبال ساحلی است. تیم پنج نفر ثابت و سه یار ذخیره دارد و دو داور بازی را قضاوت می کنند که از ساکنان روستا هستند. بازی در یک زمین شالیزار که افراد روستا به برگزار کنندگان ها امانت می دهند و ابعاد آن ۲۵ در ۴۰ متر است، برگزار می شود. بازی در دو تایم ۱۵ دقیقه ای مفید برگزار می شود، تعویض ها آزاد است و قوانین داوری آن تقریباً شبیه فوتبال ساحلی است. در خور ذکر است که این بازی باید حتماً برنده داشته باشد. اگر در ۲ و ۱۵ دقیقه ای، نتیجه بازی مساوی شود، در یک ۵ دقیقه و بعدش هم ضربات پناالتی، تکلیف برنده مشخص خواهد شد.

پخش مستندی درباره فوتچل از شبکه های تلویزیونی آلمان و قطر

امسال در شرایطی پنجمین دوره فوتبال در شالیزار برگزار شد که به گفته مسئولان برگزار کننده، بازتاب آن در داخل و خارج از کشور کاملاً برعکس بوده است. «لفوتی» که عضو شورای محله روستای کینچاه هم هست، در گفت و گوبا جوان آنلاین با اشاره به توجه شبکه های خارجی از بی مهری مسئولان و صداوسیما در بازتاب این رقابت متفاوت انتقاد کرده و گفته: «سال گذشته شبکه های خارجی آمدند و گزارش تهیه کردند و بازتاب خوبی هم داشت. در شبکه های تلویزیونی آلمان و قطر هم مستندی در این باره پخش شد اما در استان گیلان و شهرستان به این مسابقات

بها نمی دهند، آن هم بازی هایی که واقعاً شاد است و تماشاچی لذت می برد و بچه ها هم با عشق بازی می کنند و تا زانو تو ی گل می روند و حتی در آب می گردان می زنند. صداوسیما می آید گزارش ۵ تا ۱۰ دقیقه ای می گیرد و می رود، اما در قطر یک ساعت و نیم مستند درباره این مسابقه از شروع تدارک تا پایان آن پخش می کنند، ولی این جا در ایران، حتی شبکه استانی گیلان هم این مسابقات را پخش نمی کند. در ضمن، اسپانسر ها متأسفانه استقبال نمی کنند و هزینه جوایز را در روستا از افراد مختلف می گیریم. به هر حال جوانانی که در این گل بازی می کنند و

اذیت می شوند با در نظر گرفتن جایزه انگیزه پیدا می کنند و این سبب می شود سال آینده تیم های بیشتری بیایند. امکان افزایش ۲۰ تیم وجود دارد، اما امکانات کافی نداریم. مسئولان هیئت فوتبال استان گیلان و حتی هیئت فوتبال شهرستان آستانه اشرفیه حالی هم از ما نمی پرسند. هیچ کس هیچ حمایتی از ما نکرده است، انتظار داریم که از این مسابقه پر نشاط حمایت کنند تا آن را در شهرستان، استان و کشور برگزار کنیم و مسابقه ای را که جهانی شده در کشور هم معرفی و حتی بتوانیم لیگ برگزار کنیم.»

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

سه شنبه ۱۱ خرداد ۱۴۰۰
۲۰ شوال ۱۴۴۲ • اول ژوئن ۲۰۲۱
شماره ۲۰۶۷۴

۱۸۹۴

فوتچل، سخت ترین و تکنیکی ترین

ورزش جهان است

گفت و گوبا «علی تاواتاو»، بهترین دروازه بان ۴ دوره اخیر جام فوتچل

درباره این رشته، علاقه مردم به آن، جذابیت هایش و...

چند ساعت بعد از پایان بازی فینال این دوره از مسابقات جام فوتچل با این دروازه بان تماس می گیرم، او با تیم سپیدرود کینچاه به مقام قهرمانی دست یافت تا در خشش کارنامه ورزشی اش در این رشته، هیچ حرف و حدیثی به جا نگذارد. خودش در این باره می گوید: «امروز روز تولدم است و ۲۵ ساله شدم. از کودکی، فوتچل بازی می کنم. از ۵ سال پیش، لیگ تشکیل دادیم و به صورت حرفه ای تر و در جام بازی می کنم و گر نه از کودکی با این رشته، آشنا هستم. ۵ دوره است که جام برگزار شده و من با ۳ تیم مختلف، هر ۵ سال در تیم قهرمان بودم.»

مشکل کروناست و گر نه متقاضی زیاد است

تا ۱۱ سال پیش، تعداد تیم هایی که در مسابقات شرکت می کردند، آزاد بود اما ۲ سال اخیر به خاطر کرونا و رعایت پروتکل های بهداشتی، شرایط متفاوت شده است و ما فقط به ۱۲ تا ۱۵ تیم اجازه شرکت در لیگ را می دهیم و گر نه متقاضی برای شرکت در این جام، خیلی زیاد شده است، او با این مقدمه می گوید: «امسال ۱۱ تیم شروع کردیم، دو گروه ۴ تیمه و یک گروه ۳ تیمه و سپس مراحل حذفی و فینال برگزار شد. در این دوره از مسابقات تیم سپیدرود کینچاه قهرمان شد که من دروازه بان آن بودم.»

همه اوقات فراغتم را در حال تمرین فوتچل هستم

بازی در شالیزار ها که پر از آب و گل هستند، سختی های خودش را دارد که فوتچل را سخت تر از فوتبال های دیگر کرده است. این دروازه بان در این باره می گوید: «بقیه بچه ها، به صورت رسمی تمرین نمی کنند ولی من همه سال در کنار شغلم که آزاد است، اوقات فراغتم را به تمرین فوتچل اختصاص می دهم. در این بازی، دروازه بان مهم ترین پست است چون پر تاب دست و توپ گیری در چنین زمینی کار ساده ای نیست و البته نتیجه را هم ۲ کار می تواند تغییر دهد. در این بازی، فشار خیلی زیادی روی بازیکن است، شاید ۱۰ برابر فوتبال ساحلی روی هر بازیکن فشار است. در این رشته علاوه بر دویدن و ضرب زدن، شما باید در گل بپرید و بدوید. لباس و بدن گلی می شود و این شرایط بازی کردن را سخت تر می کند، چیزی که تا خودتان لباس نبوشید و تجربه اش نکنید، برای تان باور کردنی نخواهد بود. افرادی که در این مسابقه شرکت می کنند، بدن های فوق العاده آماده ای دارند. البته واضح است که همه شان در مزرعه با کشاورزی و دامداری بزرگ شده اند بنابراین بدن های

سالم و قوی دارند.»

از هر گروه سنی، تماشاگر داریم

از او می پرسم که اگر علاقه وصف نشدنی اش به فوتچل را بگذاریم کنار، به نظرش فوتبال جذاب تر است یا فوتچل؟ می خندد و این طور پاسخ می دهد: «تا به حال چندین بار این سوال از من پرسیده شده است. اگر از بچه های محله ما و روستای ما بپرسید، همه بدون شک و هم نظر می گویند فوتچل بی دلیل هم نیست. جذابیتش در روش بازی است چون ضربات آکروباتیک و تکنیکی زیادی در این بازی دیده می شود بنابراین تماشاگر بیشتر به وجد می آید. ما ایرانی ها، اذیت بازیکنان تکنیکی را خیلی دوست داریم و فوتچل بهترین بستر برای نمایش کارهای تکنیکی فردی است. از نظر من، این رشته ورزشی سخت ترین و تکنیکی ترین ورزش جهان است. در باره تماشاگر های این بازی ها و به ویژه مسابقات جام هم باید بگویم که بیشتر مردم بومی منطقه هستند. تقریباً همه خانواده ای می آیند، هم بچه ها، هم جوان ها و هم پیرمرد ها و پیرزن ها. از هر گروه سنی برای تماشای مسابقه می آیند و فضای مسابقات هم کاملاً مهيای حضور خانواده هاست چون به خوبی فرهنگ سازی شده است.»

محمد پیر خوشحال، هم در الغرافه قطر بازی کرده هم در فوتچل

از او درباره سرشناس ترین بازیکنی که در این دوره از مسابقات شرکت کرده، می پرسم. به نام یکی از فوتبالیست ها اشاره می کند و می گوید: «محمد پیر خوشحال، افتخار محله ما، بازیکن پیکان، الغرافه قطر، ملوان، فولاد، نفت تهران، جوانان تیم ملی و... است که در همه آن ها توپ زده و الان در مسابقات فوتچل شرکت می کند.»

فوتچل برای ما از جام جهانی مهم تر است

او درباره حال و هوای روستا در زمان برگزاری مسابقات جام فوتچل هم می گوید: «این ورزشی است که در خون بچه های روستای کینچاه است و قبل از این که برای این بازی قانون گذاری و یک جام برگزار کنیم، بچه ها از کوچکی بازی می کرده اند. این جامش تقریباً به چهار دهه مزرعه بزرگ شده و داور و مزرعه هم کار می کنند و هم بازی، به همین دلیل بازی در گل یک چیز عادی است. برای بچه های کینچاه، فوتچل حتی از جام جهانی هم مهم تر است و هر سال منتظرند که موعد برگزاری جام برسد و بازی کنند. فوتچل بومی شمال کشور است و در شهر های مازندران و گیلان هست اما تا ۵ سال پیش، قانون خاصی نداشت، جام نداشت و... ما این رشته را به لیگ در آوریم تا جذاب تر و رسمی تر شود. همان طور که گفتیم مسابقات فوتچل از جام جهانی برای اهالی روستای ما مهم تر است چون این ورزش مال خود ماست و هرگز کم ارزش تر از جام جهانی برای ما نیست.»

در این دوره فقط یک گل خوردم، آن هم گل به خودی بود

من به جز دوره اول، در ۴ سال بعدی بهترین دروازه بان مسابقات جام فوتچل شدم. در این دوره از مسابقات هم فقط یک گل خوردم، آن هم یک گل به خودی که بازیکن خودمان به من زد، تاواتاو با این مقدمه می افزاید: «بر خور د بدنی در این رشته زیاد است و احتمال مصدومیت وجود دارد اما باز هم بچه ها با جان و دل به رقابت می پردازند. اصل در این بازی رفاقت و جوانمردی است نه رقابت. ما می خواهیم فوتچل را به بالاترین شکل ممکن در معرض نمایش مردم دنیا قرار دهیم. سال گذشته شبکه ورزش قطر یک خبرنگار فرستاد و یک ویدئوی مفصل از این رشته، تاریخچه اش، جذابیت هایش، ظرفیت هایش و... تهیه کرد اما صداوسیما خودمان تا حالا در نهایت ۱۰ تا ۱۵ ثانیه از مسابقات ما آن هم در اخبار ورزشی پوشش داده است. هم در ساری از این مسابقات الگوبرداری کرده اند و برگزار می شود و هم در شیراز. همچنین از تیم روستای ما کینچاه هم دعوت کرده اند که به آن جابرویم و در شالیزار هایی که در آن مناطق وجود دارد بازی کنیم، اما ما توجه به نداشتن امکانات مالی برای غیبت مان معذرت خواهی کردیم.»

